

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστών μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ ἀποδομένη ὑπὸ δικαίωματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτο» τιμᾶται παντοῦ δραχμᾶς 4. Ἡ ἀθάρατος ὑπερτίμησις του παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτο», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ἀρκεῖ νὰ μᾶς στείλουν 8 δραχμᾶς εἰς γραμματόσημα δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγέλιον εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΑΝΑΝΙΑΝ, Ἐνταῦθα.— Μὰ αὐτὸ, ἀγαπητέ, δὲν εἶνε ποίημα. Γιά δέστε το καὶ τυπωμένο:

Δόξα στὴν Ἀκαδημία
ὅπου εἶναι τὰ ἀρχεῖα!
Ἐκεῖ θρίσκει ἡ Παιδείς
τὰ φιλόπονα παιδία
ὄλο σὶκ καὶ ἔμορφια
καὶ ἀέρα καὶ κομψότη.
Διατί; θὰ πῆς. Διότι...

Γιατὶ γράφετε στίχους, χωρὶς νὰ ἔχετε ἰδέαν ποιήσεως; Κι' ἐξ ἄλλου τί ἐννοεῖτε μὲ τὸ ποιημά σας αὐτό; Ὅρκιζόμεθα ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν τίποτε. Κακοὶ στίχοι καὶ μυστήριον θαθὺ καὶ ἀνεξιχνίαστον!...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ ΚΑΤΕΒΑΤΗΝ, Ἐνταῦθα.— Τὸ διηγημά σας ὄχι καλὸ. Ὑπόθεσις κοινὴ, γλῶσσα ἀκατάστατη, ὕφος ἀτεχνο καὶ, τὸ χειρότερο ὅλων, χειρόγραφα ρυπαρά! Γιατὶ αὐτό; Πῶς ἐπιτρέπετε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα στὸν ἑαυτὸ σας, νέος σείς, μὲ ὄνειρα καὶ πόθους εὐγενικοὺς, ὅπως εἶνε ἡ λογοτεχνία; Μᾶς γράφετε νὰ φυλάξουμε τὰ χειρόγραφα σας, νὰ περάσετε νὰ τὰ πάρετε. Ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα, καὶ τὰ καθαρά ἀκόμη, δὲν φυλάγονται, δὲν ἐπιστρέφονται. Αὐτὸ τὸ ἔχουμε δηλώσει ρητῶς.

Μ. Λ., Μπογιατί.— Ἡ γνώμη σας γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο ἐστάλη ἀργά. Ἡ ἔρευνα ἐτελείωσε.

ΜΑΚΗΝ ΚΟΡΟΛΗΝ, Ἐνταῦθα.— Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ ὅσα καλὰ μᾶς γράφετε. Ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία σας «νὰ ἐνισχύσετε τὴν προσπάθειά μας», ὄχι πραγματοποιήσιμος. Διότι — δυστυχῶς — καὶ τὸ ἔντυπον καὶ τὸ χειρόγραφον ποιημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ. Μᾶς γράφετε ὅτι σᾶς ἐδημοσίευσαν στίχους διάφορα ἐβδομαδιαῖα περιοδικά. Ναι, τὸ πιστεύουμε. Ἀλλὰ τὸ «Μπουκέτο» τηρεῖ σχετικῶς μίαν ἀρχήν: Νὰ μὴ δημοσιεῖ ἕνα ἀνεπιτυχὲς ποίημα καὶ νὰ λέγη εὐλικρινῶς τὴν κρίσιν του ἐπ' αὐτοῦ ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν νέον στιχουργόν. Τὸ προτιμοῦμε αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ ψευδόμεθα, νὰ κολακεύουμε τοὺς νέους καὶ νὰ τοὺς ἐκθέτουμε. Γιατὶ γελοιοποιήσις εἶνε γιὰ ἕναν νέον νὰ τοῦ δημοσιεύσῃ ὡς ἐπιτυχὲς ἕνα ἄθλιον ποίημα. Μᾶς ἀντιλαμβάνεσθε, ὑποθέτουμε.

ΑΓΓ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ζαχάρω.— Τὰ καλὰ ποιήματα δημοσιεύονται καὶ τὰ κακὰ ἀπορρίπτονται. Συγχρόνως δίνουμε στοὺς νέους μερικὰς καλὰς συμβουλὰς. Γὰρ ἴδιο κάνουμε καὶ γιὰ σᾶς. Μᾶς γράφετε ὅτι ἐγκρίναμε κι' ἐδῆμο

σιεύσαμε ἤδη στίχους σας. Ἔστω. Θὰ πῆ ὅτι ἦσαν καλοὶ. Αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει νὰ σᾶς συνιστῶμεν νὰ μὴ θιάζεστε καὶ νὰ διαβάσετε. Ἐκτὸς ἂν ἔχετε τὴν γνώμην ὅτι ἔχετε «φτάσει» πλέον καὶ οὔτε συμβουλὰς, οὔτε διάβασμα — μελέτη δηλαδή, νὰ ἐξηγοῦμεθα — σᾶς χρειάζεται. Ἀκούστε τὶς συμβουλὰς μας. Πιθανὸν νὰ εἶνε ὀλίγον πικρὰς. Καὶ τὸ κινίνο ὅμως εἶνε πικρὸ, ἀλλὰ θεραπευτικόν. Αὐτὰ εἶχαμε νὰ σᾶς ποῦμε. Ἄν πάντως νομίζετε ὅτι τὸ «Μπουκέτο» δὲν σᾶς ἐκτιμᾷ δεόντως, στερήσατέ το τῆς συνεργασίας σας. Ἐκδίδονται τόσα ἄλλα περιοδικά! Καὶ δημοσιεύουν τόσον προθύμως πᾶν ὅτι τοὺς στέλνουν οἱ ἀναγνώσται των! Μετὰ πολλῶν μάλιστα ἐπαίνων. Ἡμεῖς δὲν ἐπαινοῦμεν κάτι χωρὶς ν' ἀξίση. Σεβόμεθα πρωτίστως τὸν ἑαυτὸν μας.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΝ.— Ἴδου ἕνα ἀκόμη ἐκ τῶν ποιημάτων σας:

ΦΟΙΝΙΞ

Εἶδα ἀπόψε τὴν Κυρά.
Στὰ μαλλιά της τὸ ζεφύρι,
Στὸν λαιμὸ της τὸ ζαφεῖρι,
Νὰ τυλίγῃ τὸν ψαρᾶ.

Ξαναβγαίνει πάλι μπλὲ
Ἄπ' τῆ στάχτη φοινίξ εἶνε.
Καὶ τοῦ λέγει: «τώρα μείνε
Στὸ πλευρό μου' μὰ καλέ...»

Γράφω στίχους στὸ χαρτί,
Καὶ θυμοῦμαι τσουλουφάκι
Ἐχὼ θάλει τὸ σκουφάκι,
Ποῦναι τώρα πιά σταχτί.

Ἄχ! καλή μου μὴ ζητᾶς
Πάντα νᾶναι σοβαρότης
Δές το τώρα, πάσχει νιότης
Μὰ τί νᾶχη μὴ ρωτᾶς.

Ὅπως σᾶς ξαναγράψαμε, πρέπει νὰ ἀπαρηθῆτε ὀριστικῶς τὰς Μούσας. Δὲν σᾶς εὐνοοῦν καθόλου. Δὲν θγαίνει ἐννοια ἀπ' τὰ ποιήματά σας. Σκέψεις φύρδην-μίγδην... ἄρτσι, θοῦρτσι καὶ λουλάς, ὡς λέγει καὶ ὁ περιούσιος ἑλληνικὸς λαός.

ΕΛ. ΤΣ., Κέρκυρα.— Δυστυχῶς δὲν ἀπαντᾶμε ταχυδρομικῶς στοὺς ἀναγνώστας μας ποὺ στέλνουν συνεργασία. Δὲν εἶνε εὐκόλο, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνεταί αὐτό, διότι ἡ ἀλληλογραφία αὐτὴ θὰ μᾶς ἀπασχολοῦσε ἐπὶ ὥρας καὶ ὥρας ἡμερησίως. Οἱ στίχοι σας πάντως δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν παρὰ ὡς πρωτόλεια. Ἴδου π. χ. τὰ δύο πρῶτα τετράστιχα τῶν ποιημάτων σας «Ὁ χωρισμός»:

Σὰν θολομένος οὐρανὸς
Ὡρα ἢ καρδιά μου μιᾶζῃ
κι' ἀδιάκοπα στεναζῇ
ἔχει πικρὸ καοῖμό

Γι' ἐκείνον ποῦ ἠγαπήσα
μέ ὅλη τὴ καρδιά μου
ἔφυγε πάι μακρὰ μου
αχ! πότε νὰ τὸν δῶ!

Καὶ τώρα τί νὰ σᾶς γράψουμε ἀκόμη; Νὰ διαβάσετε ποιήσιν καὶ νὰ ξαναδοκιμάσετε; Δὲν θὰ εἴμεθα εὐλικρινεῖς ἂν θὰ σᾶς τὸ λέγαμε αὐτό. Γιατὶ ἀπλούστατα θὰ σᾶς ἐθάξουμε νὰ κάμετε ἄδικο καὶ μάταιο κόπο.

Α. Κ., Κέρκυρα.— Σᾶς εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα καλὰ μᾶς γράφετε. Ἀλλὰ τὰ σκίτσα δὲν εἶνε πετυχημένα. Καμμία ἐφημερίς—καὶ πρέπει νὰ μᾶς πιστέψετε—δὲν θὰ τὸ γγώραζε. Μὴν ἀπελπίζετε ὡστόσο. Ἐξασκηθῆτε μὲ ὑπομονή. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλῶτερον ποῦχετε νὰ κάμετε. Σᾶς ἐπιστρέφουμε ταχυδρομικῶς τὰ σκίτσα.

Ν. ΔΙΜΗΤΡΙΑΔΗΝ, Θεοῦνίκη.— Τὸ ποιημά σας ἐπιτυχὲς καὶ δημοσιευθῆ στὴν οἰκείαν στήλην. Μὴ γράφετε ἄλλοτε καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰς τοῦ χάρτου.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β
(Τηλ. 26-135)

Ἰδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Εσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος Δραχ. 200 Ἐξωτερικοῦ Δολλάρ. 6
> Ἐξαμηνος > 100 Ἀμερικῆς > 7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἔτησι συνδρομὴ σελλί
νια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτο» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ.

Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατά
φύλλον πώλησιν ἢ Ἐταιρεία New York News Agency General
P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ
κ. Κ. Καλοποῦλου